

איינו Gott Verduumit, אלא God
Verdomme, פריץ קוק, חיפה

Excuss *

ציפורי היסטאן

במאמרם על אבא חושי, אבא זייד ושות'
(העולם הזה 926) כותבים אתם כי שמואל ביא
ליס מעיריית חיפה. שמיש בעניונו מדרוך בארנון
הכפרות הנוצרי סוקול, סוקול — פירושו ב'
עברית: בו או בזה, ולא נין, כפי שכתוב אצל
לכם. צ. פ. חיפה
כפי שכבר כתב ביאליק קודם: "מי בו
ליוס קטנות?" או "שלוש רב שובך, ציפורה
נחמת?" או "ציי צוץ מי צייץ — קול
ציפור הוא על העץ."
עיר היסטאן אישיות

שופט לאדם טרצה
אמר: "פשוט כבר הוכח!"
ממקומו איז קס
ואמר הנאשם:
"ההשמצות אישיות לא אפלח!"

שמוליק לרמן, גדרה
איך להימנע מהחבתי-נמנע
נהיגו למקרא מחקרם על הנשואין (העולם
הזה 929). אולם מדוע לכם להכניס רעיונות לי

ראשיתו הריקים של הבנות? הן ממילא אינן חוש'
בות על שום נישא אחר...
מה שאלי מחפש בהעולם הזה הריהו מחקר
מקור על הנושא: איך להימנע מנישואין!
יוסף שפירא, עכו
עורך המחקר הנידון לא היה מסוגל להשי'
לים את חקירתו, מאחר שנשא לאשה גרושה
שבחלה בעשאוין.
מכתבים על רותי

כקרא קבוע המבקל את עיתונכם גם בחיני'
לארץ, הרשו לי להעיר שמהלכתכם נגד השחי'
תות יפה מאד, ונתנת תקוות שאולי ישנתה פעם
משהו גם כאשר תוצאת החבירות אינן נתונות
מקום רב למחשבה על כך.
אולם אינה נראית כבעלת-סיוכיים כלשהם,
באשר גם אתם עצמכם אינכם בני אדם שפוסק
לקחת בחינות, אני מבין שצורך לארזו נלולות
מרות בעליהם מתוקה ומושכת, אך כמאן ועד לי'
הדפסת שטיות או חומר טפל ממש מרחק רב.
המרוי "רותי" למשל, יתכן והוא מבנים כסף,
אך לכונו וצורתו נתונים תמונה ענומה של חוסר
כנות של המכוננים וחוסר נעורים של הנוער
הנרקס לו, ונוסף על כך הטיפויל ה"רעבני" של
הכרת עצמה שההכרל בינה ובין בעלת מקצוע
מכונ זה, הוא חרף שלה העציות האימום...

ה' זחמא
...הנלוי" האמת בפרשת ארלוזורוב (העולם הזה
923 ולפאה) שבא דורקא ספיו של יהודה ארוי —
מי שזיה ראש הש"י של ההנהג ומקורב לחינוי —
משפט סבסטי — משמעותו רבה. מפא"י לא
היחסה לנל"א את רצח ארלוזורוב לתמולתה, ואכן,
היא עלתה לקראת הקונגרס הציוני האלו על נלי'
עקליהם השפלה. של הרון הוא שיעלו מנתי'
ניה כיום על כפרו של סבסטי ויכו על זחמא...
אחרון שלומי, תלאביב

במקום על ח' ז'
על דין ותשבך
מן ערש דווי, אללי,
זועק אנוכי: "רבותי!
סרתה תשבך
כרוב מאמין
ועכשיו — שלחו פרס חיש אליו!" (דחיי—קס 1)
יהודה רונשטראן, תלאביב

רגלי וירדות
נפתח חוג לטיולים (ברגל). להשלמת החוג
דרושים כמה טיילוסים (רות) בעלי התכונות הבאות:
אימץ, העזת, כוהיסבל, נורני צה"ל וירודותיים
הטיול הראשון כרגל כבר נקבע והוא יערך מחר
אביב על כנרת
על המעוניינים לפנות אל ההתום משה ת.ד.
9415

עיר יא אברה
הצטרפתי לעיריית קוראים דק בחודשים האחר'
רונים. לפי בו לא מצאתי בשבועון כל עניני מסוי'
יים או מיוחד, אולם בזמן האחרון התחילה כולי'
סת ונראית לעין האמת בעיתונכם זו האמת ש'
הוצאתם לאור בקשר לכעיות ושפחים שונים. אני
תקווה כי סיבה זו תפשיע עלי להמשיך להיות
בין קוראים ואהודים.

שמחה שחור
הקורא שחור וקוראים חולוניים אחרים
יכולו לשוב ולקרוא את העולם הזה בספריה
העירונית בחולון. מאז גליון העולם הזה
926 החל העתון מתקבל במקום בקביעות.

ההולנדית המעיפת
הנח"לאים בסדר רשימתם (העולם הזה 929)
בסדר, אולם ההולנדית שלכם...
מתיב המלים, הוט הרדומה" (היכל אלזהים")

שכר השיר
על עליית כותה בכחירות חיבת, "הרות" תודה
למפא"י בתוצאה מ, לא תחסום שיר בדישוני,
פרשת ססטור והערעור שבא בעקבותיה, מעללי
חושי, הנחלאת וכו'. למותר להוכיח בעיות מדי'
ניתוחיו ידועות ומכאיבות.
יוסף אלטרונן, תלאביב
בלשכתהסעד בחולון, שבדאשה עומד איש
מפא"י, מנצלים העובדים לרעה את סמכותיותם
ומנסים להכריח אנשים אומללים ומוביינורל,
זקנים ואלמנות להצביע א', כאומרים כי הכסף
בא ממפא"י ועליכן חיובם הם להצביע בעדה,
שאם לא כן — לא ייכלל שםם כרשימת מנכ"לי
החמיכה החדושה, שלעתים אינה עולה על שש
לירות.

שנת ישרים
...השתוממתי מאוד למראה החבירון (העולם
הזה 928). לא הצנח את הויכות על הציונות
בין מק"י והמפלגות הציוניות, לא נעתם בעקבות
שניות בחלוקת בין מפ"ם לאחדות-העבודה...
הרפז, רעננה
הקורא הרפז טועה. הניגוד בין מפ"ם לי'
מק"י בעניין הציוני הובלט בשאלה זו, שנה
ביחס להתיישבות העובדת, הניגוד בין
מפ"ם ואחדות-העבודה מובא על השאר
בשאלה 6. הדנה ביחס לפעולות התגמול.

השיטה המדינית הצרפתית, שעל פיה מילאתי
במאמנות את המשכיות של החבירון, הביאה לי'
תוצאות מזורות ביותר, הנעתי כסיוכס למספר
181.5 חברי כנסת, היכוד; הוימום עליו להצי'
ביע גם בעד הנדלת מספרם של חברי הכנסת?
מיכאל אשכנזי, ירושלים

העולם הזה מוכן בהחלט להוריס עד
50%, ארבעים חברי-הכנסת הנוספים של
הקורא אשכנזי זכו בכסאותיהם הודות לטעות
סכנית של עורך החבירון לגבי הסיכום הסר
9'1; במקרה הימנעות משובה צריך היה
להוסיף לכל רשימה שש נקודות, לא עשר.
אולם טעות זו לא שינתה דבר לגבי קביעת
הרשימה הצרפיה.

לקחת את החבירון לירי לשם שעשוע, מילאתי
את הלוח והשתעתי: לפי התוצאות, צריך הייתי
להצביע כשכיל המפלגה ההפוכה מזו שהחלטתי
לתת לה את קולו היקר, הייתי מוכן לרצות אתכם.
אחר כך הלכתי לישון והרהרתי בדבר כל ה'
לילה. הנעתי למסגרת העצובה שאתם צורקים, וכי
אין לי שום דבר משהיה עם המפלגה שהייתה חברי'
למרות שלא ישנתי אותו לילה — תודה.
אליעזר לויק, ירושלים

שוכנת המערה
אביבה סגל מנסה במכתבה (העולם הזה 929)
לשוא למסור את טענותי נגד ריכוז הילדים ללא
מחשבה, לא מספר הילדים נורם לאושף כבית,
ולא הכמות מנוכה את כוחו של העם להוסיף,
ולך אחר, מחוגר הוסב, שינתה מכל ההודמנות
היא החברה המודרנית, שמשה את לב הדרוי ר'
ש"ח את כוח עמו יותר מאשר חצי תריסר
בורים ועמיאירות.

ד"ר ליהו קירט, ירושלים
...נשים כמו אביבה סגל דואנות לכך שהאשה
המודרנית נשארה,
אחרי 8000 שנה
שכרובות נברית
כביכול, אותה כתי'
מחבית נכה כמו
אמה הקדמונית של
שנת במקורות, זה
שכל הקצרות היה
לשקל הפלעה ערד
פיה של ילדים
מטומטמים כמו
אכילה —
שאלו אתי —
יש לי שבני!
**רבקה גלי,
ידאליחו**

בר מצווה
בתכם מאירת העינים, הלכתי לצוד נפשות"
(העולם הזה 928) היתה מפלגה חשוב, רשימת י"ג
שהמצאת אינה בדיחה: היא משקפת בדיוק את
הרנצריה של המפלגות השארלי.
בה לחי — קיומם שוב מצווה עתונאית הש'
בה.

הנני יעקבי, הרצליה
כדברי הכתוב: י"ג — למצוות.
היה היה סתם רפורטר,
על בחירות רפורטיה חיבר,
לצולים התמונה
קלות הוא קנה —
ולכנסת נבחר כחבר.

הציעית מעבר לים
ברוך גם התלולל לירי גליון העולם הזה, ששי'
מש לי חומר קריאה שבעו, בתקופת שהיתי כי'
אין, במשך שלוש וחצי שנים.
אני מלא התרמרות וכעס: חושי, מפא"י,
לכרול, בחירות עלביות יעדיו רמאים הממלאים
את השמה הפסוד של מדינת ישראל! כאן אני
נמצא בחברת סטודנטים נרמניים, והתנהגותי היא
כשל ישראלי ואיני מסתיר דעות מסוימות: אך
יותר לי לומר לפחות לכם, שלעתים כשאני
רואה את שפעת הלכוד המתפשטת כמניפה בכל
פינה של הי' המדינה, אני מתחיל להכין דרכים
רכים, ותזקף אותי הרצון להציע פתרון אכזרי
יותר לכני מנהיגים מסוימים.

העירך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: דוב איתן, ברנד נאדל, אורי סלע
עורך כתוב: עורך תבנית: סימה אילן
הכתב הראשי: צלם המערכת: עמואל פרט
חבר' המערכת: יהואל בשן, ניצה נבי, לילי גילוי, רותי ורד, כיוו הכי, יחזק ורבקה זראי, אוסקר שאופר, שבתי לוי, משה לשם, אביבה סגל, עמוס קינו, סילבי כשת
הציר הראשי: שמואל כתרור
מנהל מבצעים: שלמה אדיר
עורך דפוס: אריה אריאל
מנהל מעבדה: נתן רוזו

העולם הזה
רח' גליקסון 8 תלאביב. מען המברקים:
"עולומפרס" ת. ד. 136, טלפון 26785.
המוציא לאור: העולם. הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

העתון הנקרא ביותר במדינה

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לציבור", "דו"ח למתברר", "דו"ח לנוסע" וכו'. המוכנות עליוני חברי המערכת ובמקרה עליונים המרוי, "דו"ח לבורר" כולל מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המוכעות בהן ושאינן משקפות בישם צורה שהיא את דעות המערכת.

איני יכול לכעוס על דוד בן-גוריון. כשאני מנסה לעשות זאת, מתעוררת בלבי השאלה: איך הייתי מרגיש במקומו?

הנה אדם המתקרב אלי גיל 70. הוא הולך לחדש-בוקר ומחכה שהעם המיואש ועיקני לחזור — שום אזהרה לא באה. תחת זה נאלץ הוא להתגנב חזרה לממשלה בעזרת אינטריגה לא-כל-כך-נקייה על חשבון ילד טיפווחיו. פנחס לבון.
הוא מנהל מערכת בחירות. הוא דורש רוב יציב כתנאי לשיבתי. תמונתו, בעלת הסנטר הדיקטטורי המזוקק, מתנוססת על כל קיר. הוא מסכם את המערכה בקריאה משוררת ומודיע שחזור לממשלה רק אם העם יוכיח לו את אמינו. במקום זה באה סטירת-לחי מצלצלת מידי ההמונים.

וכל זה למרות היותורים האכזריים ביותר, עד כדי השפלה עצמית בפרהסייה — הושתת-הידי לאדם השנוא עליו ביותר, אבא חושי, לו אמר פעם בפ"מבי: "אתה לא תעלה אצלי!"
ואחרי כל אלה: ההתמוטטות. לא קריאה לאימת, לא הצבעת-אמון. הצבעה מפורשת של אי-אמון. ובכל זאת אין הוא יכול ללכת. אין לאן. הוא נשאר, על הריסות כשלונו, ומתחיל במישקה המיקוח והקנוניות שאפשרו לו, אולי, איך שהיא, להישאר ראש-ממשלה. גורל אכזר.

אין הוא מאשים את עצמו. איש כמיהו אינו מסוגל לכך. אין הוא יכול להתחיל מחדש, בגיל כזה. מבטו תר בשטה, לבקש את האשמים. הוא ננעץ, בין השאר, בעתון זה. הנה העתון, המוסיף להתקיים — למרות שניסו לפוצצו, זמן לא רב לאחר שהכריזו בן-גוריון בפירוש שיש לשרוף אותו. עתין שהטיל את האור הנכון על משפט קסטנר, שגילה את האגנסטריוס בחושיסטאן, שתרם, אולי, תרומה מסוימת להתרחקות הכחורים ממפא"י ושותפותיה.

לא יתאפק איש כבן-גוריון. הוא חייב להגיב. והוא עושה זאת, בדרך המיוחדת לי, במאמר המסביר את כשלונו, אשר פורסם בדבר כיום הששי האחרון.
"...ספק אם נתגלגלה אי-פעם מידה כזו של חוסר אחריות כאשר גילו ה"כלליים" במלחמת בחירות זו... החל משרותיו הבזויים של השבועון המזוהם ביותר המופיע בארץ..."
לא ננסה להתחרות עם מר בן-גוריון בהשמצות אישיות. יודעים אנו להעריך אמן אמת, ואין אנו לוקים בשגעון-גדלות. אולם בייחס לאגדה הנושנה, כאילו יש קשר כל שהוא בין עתין זה לבין הציונים-הכלליים, יש לי מה לומר.

איני סבור שמר בן-גוריון מאמין אף למלה אחת מדברי עצמו. אולם, אולי אני טועה. אולי הוא מאמין בכל זאת. אולי הוא ישמח להזדמנות להביא אגדה זו לאלולם בית-המשפט, על מנת להוריד ממנה את האבק ולהוכיח את כוונותה.
היינו עוררים לו בכך ברצון, אולם אין לנו כל אפשרות חוקית לכך. הדברים מניחים, במיטב המסורת של העתונות הצהובה, בסגנון של התחמקות ורמזים, שתמין יאפשרו לו לטעון בבית-המשפט כי התכוון למשהו אחר. חוץ מזה, מר בן-גוריון נבחר לפנסת במקום בטוח, והיא הנה מחסינות.

אך ישנה גם דרך אחרת. שמא מבקש מר בן-גוריון עילה לתבוע אותנו לדין? אם כן — הריהו לפניו. אני אומר בזה בפירוש כלשון שאינה מתחמקת, רומזת או משתמעת לשתי פנים כי —
מר דויד בן-גוריון שיקר בכתבו את המלים המצוטטות לעיל.
ואם רוצים להמציא לנו הזמנה למשפט על הוצאת דיבה, הרי הכתיבת למסירת הזמנות היא: תלאביב, תיבת-דואר 136.

לוי אשכנזי

מכתבים

איש השנה
אני מקווה שאני הראשון המציע השנה מועמד לתואר איש השנה של העולם הזה, ובכך: שמחה כלאם, ממציא הפצצה המימאית של ישראל, שי-ההאה לי כי אין הארץ מלאה אבא חושים...
לא ידעתי על קיומו של איש זה. היכן הסתתר עד שהוצאתם אותו לאור העולם הזה?
יחאל ברמן, רחובות
בלאט נוהג כצינורותיו: הוא מסתתר מעיני סקננים.

ממשיית הצרירים
אמנם אני עונה כאחרון לשאלונכם על "המרוי העם" (העולם הזה 928). אבל בטוחני שהרכב כזה של הממשלה היה זוכה כ-90% מקולות די-כיהים בארץ:
ראש-הממשלה — בימלין זאב הרצל,
שר-הבטחון — זאב זבונטינסקי,
שר-החיוץ — חיים אל-גלזנורוב,

שר-האוצר — הכרון דוטשילד,
שר-הפנים — מנחם אוסישקין,
שר-המשפטים — משה רבני,
שר-המסחר והתעשייה — פנחס רושנברג,
שר-החינוך — דוד לוי,
שר-התעבורה — ?
שר-העבודה — כרל בצלנלסון,
שר-הקלאות — יהושע חנקין,
שר-המשטרה — יוסף טרומפלדור,
שר-הבריאות — רבנו משה בן מימון,
שר-ההגות — הרב לוק,
שר-הסעד — מכס נורדאו,
שר-הפיתוח — מאיר דוינגוף,
העוין המשפט — לואי ברנדיס,
נציג ישראל בא"ם — אליהו הניבי.

שרגא רמתי, חיפה
תפקיד שריהתחבורה מגיע, בלי ספק, לי שלמה מלך, מפתח נמל עציין-גבר ורשת התחבורה של רכבי-הברזל.